

HOSTÉ V DIVADLE KOMEDIE POODHALÍ VZTAHY V NOVĚ SE RODÍCÍ DEMOKRACII VÝCHODNÍHO NĚMECKA

Jako druhou premiéru německé sezóny uvede Divadlo Komédie hru současného německého dramatika Olivera Bukowského Hosté v překladu Tomáše Kafky. Autor v ní zachytil sny, touhy a ztroskotané vize první generace podnikatelů na divokém kapitalistickém východě. Pustý, po dlouholetém hospodářském poklesu naprosto sešlý pruh země poblíž hranic – v pravém slova smyslu venkov – se stane dějištěm malého novodobého „ekonomického zázraku“, za nějž jeho tvůrci zaplatí posledním zbytkem etosu, mezilidské slušnosti a duševní rovnováhy. V roce 1999 byl text oceněn cenou Mühlheimer Dramatikerpreis pro nejlepší současnou německou hru.

Mladá dvojice žijící na německém venkově se zde rozhodne zrekonstruovat bývalé hospodářské budovy zemědělského družstva do podoby hotelu. Naivně si myslí, že je snadným úkolem rozjet takové podnikání a přilákat sem hosty. Při rekonstrukci jim aktivně pomáhají sousedé z vesnice s představou, že i oni budou mít v budoucnu z provozu hotelu prospěch. Realita nakonec ukáže, že jejich představy byly mylné.

Režisér Thomas Zielinski, svěřil podobu scény přednímu českému designérovi Maximu Velčovskému, kterého mají mnozí spojeni spíše s nezaměnitelným redesignem důvěrně známých věcí (jako jsou např. plastové kelímky, papírové tácky či PET lahve vyrobené z porcelánu). Spolupráce na inscenaci Hosté bude jeho první divadelní zkušeností.

V Praze dne 23. 10. 2009

Kontakt:

Lenka Studenková

mobil: 603 371067

e-mail: l.studenkova@prakomdiv.cz

www.prakomdiv.cz

DALŠÍ PRAMENY A INFORMACE K INSCENACI

překlad: Tomáš Kafka
režie: Thomas Zielinski
dramaturgie: Kai Festersen
scéna: Maxim Velčovský
kostýmy: Tereza Beranová
hudba: Ivan Acher

obsazení:

Jiří Černý, Martin Finger, Monika Krejčí, Stanislav Majer, Gabriela Míčová, Martin Pechlát, Dana Poláková, Ivana Uhlířová a Roman Zach

česká premiéra: 30. října 2009 v 19.30 v Divadle Komedie

nejbližší reprízy:

po 2., pá 13., po 23. listopadu 2009 19.30 v Divadle Komedie

OLIVER BUKOWSKI

německý dramatik a autor rozhlasových her se narodil 6. října 1961 v Chotěbuzi. Po maturitě studoval v letech 1985–1990 filozofii, od roku 1987 se specializoval na sociální psychologii (absolvoval diplomovou práci s názvem Pojetí moderních motivačních teorií). Na Humboldtově univerzitě v Berlíně navštěvoval doktorandské studium sociální psychologie. V listopadu 1991 jej však přerušil a od té doby se věnuje pouze psaní. Žije v Berlíně.

V roce 1994 získal cenu Gerharda Hauptmanna a v roce 1999 Cenu Mühlheimských dramatiků (udělenou za hru Hosté).

MAXIM VELČOVSKÝ

se narodil 17. září 1976 v Praze. V letech 1991–1995 vystudoval střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti a poté Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze (keramika a porcelán, 1995–2002). Zúčastnil se řady výstav. Jeho tvorba je zastoupena například v pražském Uměleckoprůmyslovém muzeu, Neue Sammlung v Mnichově, Victoria and Albert Museum v Londýně a v řadě soukromých sbírek. V roce 2007 byl vyhlášen nejlepším českým designérem v rámci udílení cen Czech Grand Design.

OTÁZKY PRO THOMASE ZIELINSKÉHO – REŽISÉRA

1) Vyrůstal jsi v Německu, teď dlouho žiješ v Čechách. Měl jsi možnost sledovat dění v Německu po spojení obou částí země?

Měl jsem to štěstí být na začátku října roku devadesát, když padala zeď, přímo v Berlíně. Takže jsem viděl tu neuvěřitelnou euforii zblízka a pak spíše zpovzdálí sledoval postupné rozčarování. Mám spoustu kamarádů žijících v bývalé NDR, kteří podobně jako někteří čeští intelektuálové v souvislosti s polistopadovým děním mluví o promarněné šanci, s čímž souhlasím. Myslím si, že v případě sjednocení Německa se nedá mluvit o spojení dvou partnerů, kteří jsou na stejné úrovni, ale spíše o kolonizaci. „Domorodci z východu“ ochotně podávali bič „západním pánům“.

2) Máš pocit, že se situace ve společnosti vyvíjela v obou zemích (Československu a zemích bývalého Východního Německa) po společensko-politických změnách roku 1989 stejně? Nebo jinak, mohou se Češi najít ve hře Hosté?

Myslím si, že společensko-politický vývoj v obou zemích šel velmi podobným směrem s tím rozdílem, že Česká republika se stala samostatným demokratickým státem; narodil od bývalé NDR, která dnes již neexistuje, si Česká republika zachovala do jisté míry určitou „originalitu“, ale jakýsi druh kolonizace proběhl i zde. A proto si myslím, že se Češi ve hře Hosté najít mohou.

3) Proč sis vybral jako autora scény předního českého designéra a ne např. renomovaného scénografa?

Text se do určité míry brání tzv. klasickému psychologicko-situačnímu nastudování, spíše vyžaduje abstraktně výtvarné řešení nezatížené renomovanými postupy. Proto Maxim.

OTÁZKY PRO MAXIMA VELČOVSKÉHO – autora scény

1) Práce na inscenaci Hosté je vaše první práce v oboru divadelní scénografie. Jak vůbec došlo ke spolupráci s režisérem Thomasem Zielinským?

Ke spolupráci mne vyzval Tomáš. Patrně sledoval mou práci, jelikož jsem v poslední době udělal pár instalací, které byly scénografického charakteru. Já jsem jeho nabídku bez váhání přijal, protože mne bavila role režiséra jako klienta a fakt, že divadlo je kašírka, kde se může pracovat s nadsázkou. To je mi velmi blízké. Zároveň se na celé scénografii podílí herci, takže výsledný dojem rovněž závisí na nich. Herci se s režisérem snaží dobrat určitých výrazů a významů v rámci jednoho představení, v rámci příběhu na ploše několika metrů. Jde o určitý model, který musí scénograf adjustovat. Každý interiér je v podstatě kulisou našich životů, a v Komedii tomu nemůže být jinak.

2) V Komedii jsou diváci už skoro zvyklí na téměř holou scénu dotvářenou výraznými světly. Překvapíte je? Bude je čekat jiný pohled?

Abych řekl pravdu, pokoušel jsem se na počátku o realismus, který ale nefungoval. Tak jsme s Tomášem ubírali a ubírali, až jsme se dopracovali do stádia velmi základního, protože jinak by interiér znásilnil herce i diváka.

Nakonec vznikl interiér jako symbolická kulisa použitelná pro jakýkoli příběh. Nicméně scéna zcela očesaná není. Má navodit pocit bývalého prasečáku, ve kterém pár lidí chtělo začít podnikat. A k tomuto dojmu jsme zvolili cestu relativní strohosti. Snažili jsme se, aby se to všechno navzájem doplňovalo a postupně vyvstávalo na povrch. Herci svým jazykem spoluvytváří a budují onu kulisu a to je pro mne nejzajímavější proces.

3) Je vám hra něčím blízká?

Hra mi je velmi blízká, protože patřím ke generaci, která prožila době socialismu a byla vržena do vzrušujícího kapitalismu tu doprava tu doleva. Moje rodina má v Sudetech chalupu, takže jsem si téměř mohl do příběhu dosadit pár skutečných jmen. Nejdůležitější pro mne je aktuálnost této hry. Onen předělaný prasečák a aktivity v něm jsou pro mne symbolem státního hospodářství, určitého systému, ve kterém žijeme, systému, který nás dostane do jistých modelových situací, které můžeme aplikovat v jakékoli době na kohokoli. A to platí v době tzv. hospodářské krize daleko nejvíc.

Fotografie k inscenaci budou k dispozici na vyžádání od 30. října 2009.

mediálními partnery jsou: týdeník A2, Radio1, E15, divadlo.cz, KamvPraze, PragueOut.cz

činnost divadla podporuje hlavní město Praha, provozovatelem Divadla Komedie je Pražské komorní divadlo s.r.o